

Oluf Pedersen: Jeg spurgte den højtærede finansminister, om ministeren fandt forholdet rimeligt. Det spørgsmål fik jeg ikke besvaret. Nu er jo hele spørgsmålet åbenbart ikke så ligetil, for vedkommende fabrikant blev ringet op fra finansministeriet og spurgt, om man ikke kunne få en forhandling med ham, hvorefter manden rejste til København; men da han kom til København, havde man alligevel intet at forhandle med ham om. Der må da altså have været et problem. Jeg spørger fortsat: Mener ministeren, det er rimeligt, at man behandler manden på den måde?

Finansministeren (Kampmann): Jeg mener, at vi vil nå ud i ganske urimelige forhold, hvis man vil ændre den praksis, man har. Jeg beklager meget, hvis den pågældende skatteyder ikke er blevet modtaget på imødekommende måde til en forhandling, han skal altid være velkommen, men jeg kan altså ikke på forhånd give noget løfte om at imødekomme ham.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tholstrup* til justitsministeren.

Vil justitsministeren foranledige skærpede bestemmelser bragt i anvendelse overfor berusede motorførere, især i sådanne tilfælde, hvor de forsøger at flygte fra ansvaret for påkørsler?

Tholstrup: Selvom færdselskulturen iøvrigt er betydelig forbedret i det sidste år, går der praktisk talt ikke en dag, uden at man hører om et tilfælde af spirituskørsel med ulykkelig udgang, hvor sagesløse folk har mistet liv eller førlighed ved berusede, ansvarsløse personers utilgivelige letsindighed, og næsten ikke en uge, uden at man hører, at sådanne „ratfylderister“ — som man kalder dem på svensk — forsvinder efter påkørslen og overlader ofret til sin skæbne.

Heldigvis bliver de fleste af dem fundet, takket være den omstændighed, at ingen mekaniker i Danmark lader sig overtale til at reparere en vogn, som man har mistanke til; men i de fleste tilfælde er der dog gået så lang tid, at spiritusen, som var den medvirkende årsag, i mellemtiden er dunstet bort, og man har indtrykket af, at de søforklaringer, som så bliver brugt, i for mange

tilfælde bliver taget for gode varer af domstolene, udfra retsprincippet, at bevisbyrden lægges paa anklagemyndighederne. „Den nedkørte cyklist var mørk“, og „hans katteøje virkede dårligt“, „vejret var usigtbart“, „jeg blev blændet af en modgående bil“ — men åbenbart ikke nok til, at bilisten, som blev blændet, har følt sig foranlediget til at nedsætte farten eller standse, indtil han igen kunne se frem for sig.

Det er i mellemtiden blevet for sent at tage blodprøve, så politiet står med relativt tomme hænder, og dommene, der derefter falder, bærer præg heraf.

Er ulykken imidlertid sket, hjælper det jo heller ikke stort at spærre en mand inde herfor, og det er da heller ikke særligt frihedsstraffene, jeg ønsker skærpede. Det er den præventive virkning, vi først og fremmest skal sigte på, og her tror jeg, man bør være mere hård med hensyn til kørekortet, thi at miste kørekortet er noget, som bilisterne har respekt for.

Når retslægerrådet i et tilfælde udtaler, at en halv snes genstande ikke kan skønnes at gøre en mand så påvirket, at han er uegnet til at føre automobil, og en dommer derefter ikke fradømmer pågældende bilist kørekortet, til trods for at de handlinger, han har begået, i høj grad tyder på, at han har været uegnet til at føre bil, så virker retslægerrådets erklæring i modsat retning af den præventive virkning, vi har brug for.

Når der falder en sådan række milde domme, hvor en „ratfylderist“ har fået lov til at beholde kørekortet, fordi det ikke kunne bevises, at han var beruset, så vil andre lære heraf, at det klogeste, man kan gøre efter en påkørsel, hvor man har været mere eller mindre beruset, er at flygte fra ansvaret og ofret og gemme sig, indtil man føler sig ædru, og derefter melde sig til politiet, fordi man har læst i avisen, at man er eftersøgt. Så kommer forklaringen om, at „man mærkede nok et stød“, men troede, at det var et hul i vejen, hvorefter man fortsatte, eller også de andre forklaringer om blænding og alt det, jeg nævnte før.

Der kunne lige så godt have stået i avisen efter en sådan dom: „Råd til Ratfylderister! Hvis du vil beholde dit kørekort, så løb fra ansvaret og gem dig, til du er ædru“.